

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De sacerdote, quem cum gladio eunte ad ecclesiam, diabolus terruit, cap.
55.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

horror inuadit me, tam in choro, quam in reliquis locis. Quæ tibi videtur huius horripilationis esse ratio? CÆSARIUS: Ex præsentia dæmonum est. Natura canis, qui lupum insequi consuevit, talis est, vt eū ex quadam vi naturæ iuxta se sentiat, cum tamen oculis illum non videat: & quia inter eos odium naturale est, turbatur statim & latrat. Sic est inter hominem & diabolum. Inimicitias posuit inter eos Dominus: vnde vā homini, qui cum illo pacificatur; semper calcaneo eius diabolus insidiatur. Et licet eum homo exterior non videat, interior, id est spiritus, illius maligni spiritus iuxta se præsentiam bene sentit. Quid ergo mirum, si tunc turbatur, si horrorem patitur? Hoc verum esse, exemplo tibi demonstrabo.

*Diaboli;
etiam nō
cōspēcti.
sola præ-
sentia ho-
mini hor-
rorem in-
cutit.*

Gen. 30

CAPVT LV.

Iuxta Coloniam sacerdos quidam fuit Michaël nomine, satis religiosus in genere suo, duarum villarū ecclesias rexit, ex quibus vna Burge, altera Rode vocatur. Tempore quodam Parasceue, cum in vna ecclesia serō matutinas dixisset, & ante diem, seruo suo absente, solus ad alteram properaret, timore viæ gladiū secum portauit. Qui cum ad quoddam nemus venisset, tantus timor & horror eum inuasit, vt omnes pili capitis eius, sicut dici solet, sursum erigerentur, & gelido sudore omnes eius artus perfunderentur. Quæ tamē tanti horroris causa latere nō potuit, quia mox vt oculos ad nemus vertit, hominem teterrimum iuxta arborem satis altam stare conspexit: qui eo inuente in momento adeò crescendo ascendit, vt eidē arbori æquaretur, circa quem fragor arborum & nimij fremitus ventorum excitabantur. Territus supra modum sacerdos, fugit, quem diabolus cum turbine à tergo insequens, vsque ad Villam Rode nō deseruit. Postea cum idem sacerdos visionem simul & timorem Conuerso nostro Richardo recitaret, ille sicut vir est religiosus, religiosum ei verbum respondit: Domine, inquit, ecclesiastice, si ad diuina eundo psalmū in os vestrum assumpsissetis, non vobis hæc in via euenissent, terror ille pœna peccati fuit; Diabolus

X 2

reuc-

Iob 41.

reuera timet psalmum, non gladium; Corpus eius, vt ait Iob, inò Dominus ad Iob, quasi scuta fusilia, compactum squamis sese comprimētibus. Reputabit quasi paleas ferrum, & quasi lignum putridum, as. Non est super terram potestas, quæ compareretur ei. A P O L L O N I V S: Sicut colligo ex his verbis sancti Iob, si diaboli virtus ligata & limitata non esset, nullus hominum subsistere posset. CAESARIVS: Quod autem hominem lædere non possit, nisi quantum à Deo fuerit permissus, in fine huius distinctionis satis manifesto tibi pandam exemplo.

CAPVT LVI.

Dæmonem non plus posse, quam ei à Deo fuerit permissum.

IN villa quadam, ante paucos annos, diœcesis Coloniensis, quæ Ambula vocatur, cāpanarius fuit, & fortè adhuc viuit, votum habens cuiusdam peregrinationis. Hic cū die quadam conduxisset cum femina quadam villæ suæ, quòd manè pariter ituri essent, illa eum rogauit, vt maturius surgeret, & matutinas pulsaret, propter solis feruorem, & promisit. Eadem nocte diabolus ad lectum eius veniens, tetigit eum & ait: Pulsa matutinas, sicque discessit. Qui mox surgens, & lumen in ecclesia ardere conspiciens, cū ante primum galli cantum esse deprehendisset, putans quia à prædicta femina fuisset excitatus, de ecclesia exiuit, volens illi dicere vt irer dormitum, eo quòd nimis manè esset. Quam eum quæreret, nec inueniret, bouem nigrum contra se stare vidit, qui lingua emissa hominem tetigit, eumque super dorsum suum per illam misit, & per aërem cum illo volitans, super pinnam turris castri, quod Isenburg dicitur, deposuit. Cui cū diceret: Timésne aliquid modò? Respondit ille: Dei permissione huc ductus sum, nihil contra me poteris, nisi quantū ille permiserit. Ad quod diabolus: Fac mihi homagium, & ego te deponam, daboque tibi diuitias multas: quod si non feceris, vel fame in hoc loco morieris, vel præcipitò interibis. Cui campanarius, spem habens in Christo, respondit: Adjuro te per nomen Iesu Christi, ne me lædas, & vt me sine periculo corporis mei deponas. Mox diabolus illum tollens, in campo